

Fattigbestyrelsen skal drage Omsorg for, at den Trængende, naar han begjærer Understøttelse, som er Gjenstand for Refusion, strax afhøres om

- a) Navn og Alder samt for gifte Personers og Enkers Vedkommende Vielsesdag og Vielsessted;
- b) hvor længe han har opholdt sig i Kommunen, i hvilke andre Kommuner han forud har opholdt sig siden det 18de Aar, og hvor længe i hver af disse, samt hans Fødested;
- c) om han tilforn har faaet Understøttelse af Fattigvæsenet og i hvilke Kommuner;
- d) hans Trang og Aarsagen dertil.

De afgivne Forklaringer blive strax at nedskrive i en dertil bestemt Protokol.

Det tilkommer den Kommune, hvor en Trængende opholder sig, at tage Bestemmelse om Understøttelsesmaaden og Størrelsen af den Understøttelse, der skal tildeles ham, uden Hensyn til, om Udgiften til Understøttelsen endelig skal afholdes af denne Kommune eller ikke.

§ 46.

Den Understøttelse, som en Kommune i Genhold til § 45 under Sagttagelse af den der foreskrevne Fremgangsmaade har ydet en Person, uden at dens endelige Afholdelse paahviler samme, bliver at erstatte af den Kommune, der i Genhold til de i denne Lov indeholdte Regler dertil er forpligtet. Undtagne fra denne Bestatning ere:

a. saadanne Ydelser, der ikke have paaført Opholdskommunen som saadan nogen Udgift, saasom Befordring til og Budsendelse efter Læge og Sordemoder, afgiven af Kommunens Beboere efter Omgang, og andet Eignende.

b. de i § 26 nævnte Omkostninger, forsaavidt de ere ydede til Personer, der paa den Tid, Lægebehandlingen begyndte, havde opholdt sig 3 Maanedre i Kommunen eller sammesteds vare indtraadte i sædvanligt halvvaarligt Lyendeforhold eller som Lærling hos Læremester; dette gjælder dog ikke for den Tid, Sygdommen vedvarer ud over 3 Maanedre, eller Sygdomstilstanden tilsammen vedvarer mere end Fjerdedelen af Kalenderaaret, eller for Personer, der nyde fast Fattigunderstøttelse af en anden Kommune.

Udgifterne til en Fattigs Forpleining kunne dog kun forlanges fuldstændig godtgjorte, forsaavidt de ikke overskride det Beløb, der af Indenrigsministeren er foreskrevet som den højeste Sum, der kan fordres erstattet. Denne Sum skal bestemmes til et dagligt Vederlag, som, naar det er en Familie, der understøttes, ikkun kan beregnes for Hovedpersonen, hvormod der for ethvert af de andre til samme hørende Individer ikke kan beregnes mere end det Halve af Beløbet.

I Sygdomstilfælde — hvormed Barselsfærd men ikke Frugtsommelighed sættes i Klasse — kan endvidere fordres godtgjort Vederlag og Dagpenge til Læger og Sordemodre, Betaling for Lægemidler og andre paa den Syge anvendte Omkostninger, Alt dog kun efter de for Behandling af fattige Syge nu eller for Fremtiden fastsatte Tarver. Har der efter Lægens Begjæring, der maa udfærdiges skriftlig, været antaget særlige Sygevogtere til den Syge, skal der for hver Sygevogter endvidere kunne beregnes en særlig Godtgjørelse for hvert Døgn, hvis Størrelse foreskrives af Indenrigsministeren, ligesom ogsaa Omkostningerne ved Anskaffelsen af saadanne Gjenstande til den Syge, som denne efter Ophøret af den egentlige Kur medtager til vedvarende Benyttelse, saasom Træben, Krykker, Brokbaand m. v. kunne fordres særlig erstattede med deres fulde Beløb. Har den Trængende været indlagt paa offentligt Sygehus, kunne Underholdnings- og Forpleiningsomkostningerne dog fordres erstattede med den for Sygehuset normerede Betaling, om end denne maatte overstige det foran Angivne.

Af de Udgifter, som en Kommunes Fattigvæsen maatte anvende til en andetsteds forsørgelsesberettiget Persons Begravelse, bliver, foruden Omkostningerne i Anledning af det